

EDITA  
VOJTKOVÁ

# Den, kdy jsem se poznala



Inspirativní  
příběh o odvaze  
změnit svůj život

# Den, kdy jsem se poznala

Vyšlo také v tištěné verzi

**r** ROSIER

**Edita Vojtková**

**Den, kdy jsem se poznala – e-kniha**

Copyright © Rosier, 2024

Všechna práva vyhrazena.  
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována  
bez písemného souhlasu majitelů práv.

EDITA  
VOJTKOVÁ

# Den, kdy jsem se poznala

Inspirativní příběh o odvaze  
změnit svůj život

**r** ROSIER

Original title: EL DÍA QUE ME CONOCÍ  
Copyright © 2022, Edita Vojtková  
All rights reserved.

*Tuto knihu jsem začala psát plná ega, abych se osvobodila od bolesti, ale dokončila jsem ji srdcem.*

*Svou životní láskou byste měli být vy sami, s vědomím, že jste jádrem všech svých blízkých.*

*Pokud nemilujete sami sebe, nestaráte se o sebe, nepracujete na sobě, tomuto jádru hrozí zánik. Nezapomeňte, že jedinou osobou, která s vámi po celý život bude, jste vy. Tak na co čekáte? MILUJTE SE!*

*Edita Vojtková*



# PODĚKOVÁNÍ

Děkuji:

Bohu za život; svým blízkým, kteří hráli a do dnešního dne hrají velmi důležitou roli v mém životě, svým čtyřem dětem: Samuelovi, Amy, Valentinovi a Dominique, které jsou mými učiteli číslo jedna; svému partnerovi Edgaru Covarrubiasovi, který mě vždy doprovází ve všech mých nových výzvách a šilenostech; Gustavu Villarroelovi, který s velkou trpělivostí rozluštil a přepsal všechny moje poznámky... Protože tato kniha vznikla v nepříliš dobré španělštině.

Neměli to se mnou snadné, ale poselství je jasné: „Nezáleží na tom, jak to děláte, jen to udělejte.“

Milí čtenáři, najděte si cestu, nehledejte výmluvy ani záminky, a tak dosáhnete toho, o čem sníte. Uskutečňte své sny. Jen tak můžete probudit své vědomí.

Z hloubi své duše vám přeji hodně úspěchů ve všech předsevzetích a velké díky za to, že čtete mou knihu.  
NAMASTÉ.

*Existují pouze dva dny v roce, kdy nemůžeme udělat vůbec nic. Jedním je včerešek a druhým zítřek. Proto je dnešek tím správným dnem k životu.*

- Dalajláma



# OBSAH

Poděkování .....	7
Úvod editora .....	13
Můj dar pro vás .....	17
Úvod .....	19

## Část první

01 Šedý mrak .....	23
02 Malé úniky .....	26
03 Pohlcená temnotou .....	28
04 Neviditelný muž .....	31
05 Důvěra jako noční můra .....	36
06 Nechat všechno za sebou .....	43
07 Hledání cest .....	46
08 Zapomenuté zákoutí .....	48
09 Psaní, které léčí .....	51

10	Jhoseline .....	54
11	Není všechno zlato, co se třpytí.....	59
12	„Třicítka“ .....	63
13	Nejkrásnější noc .....	67
14	Obejmi svůj vlastní stín.....	70
15	Starejte se o své zdraví .....	73
16	Doba pandemie, doba probuzení.....	78
17	Virem jsme my .....	83

## Část druhá

01	Kouzlo života.....	89
02	Síla našeho vnitřního hlasu .....	91
03	Sedm buddhistických principů, jak čelit náročným chvílím .....	95
04	Změňte svůj vnitřní dialog a myšlenkové obrazy .....	99
05	Požádejte a bude vám dáno .....	105
06	Vše je v neustálém pohybu.....	112
07	Energie a vibrace.....	116
08	Změnila jsem pohled na peníze.....	118
09	Uklidte svůj vnitřní dům .....	126
10	Jsme oběti obětí.....	130
11	Od nikoho nic nečekejte .....	136
12	Osvobodte se .....	140
13	Nebojte se smrti .....	143
14	Duchovnost .....	148
15	Zrcadlový efekt.....	153

16	Vděčnost .....	157
17	Rituál toku peněz.....	160
18	Je důležité uzdravit se.....	161
	Epilog .....	163
	O autorce .....	165



# ÚVOD EDITORA

## **Editin dar**

V den, kdy jsem poznal Editu Vojtkovou, tedy někdy v listopadu roku 2015, jsem s ní do časopisu, který jsem tehdy vedl, dělal rozhovor o její životní cestě – představil jsem ji jako významnou ženu, známou módní návrhářku a podnikatelku, a přitom jsem neměl nejmenší tušení, čím vším si v životě prošla.

Sešli jsme se tehdy na známé třídě v Cochabambě v jejím ateliéru, který tu mimochodem vznikl jako první z řady obchodů se společenskými šaty, zejména těmi svatebními, v oblasti, která kdysi bývala málo navštěvovaná, než se tady usadila Edita a třída se začala zaplňovat dalšími podobnými podniky.

Předtím jsem Editu viděl pouze v televizních rozhovorech, na nejvýznamnějších módních přehlídkách v Bolívii a na obálkách časopisů. Měl jsem dojem, že její život je skvělý a vše se u ní točí kolem slávy a bohatství.

Krátce po vydání článku, což bylo v prosincovém čísle roku 2015, mě Edita oslovila, jestli bych neměl zájem spolupracovat s ní na knize. Odpověděl jsem, že něco podobného mám právě v plánu, tedy že mám v úmyslu napsat knihu. Nato se mi svěřila, že by si přála napsat o svém životě a osobním růstu, kterým si sama prošla.

Když jsem ji pak slyšel vyprávět o událostech, které ovlivnily její dětství a dospívání v rodné zemi, překvapilo mě to a zamyslel jsem se nad tím. Uvědomil jsem si, že Editin příběh a následná proměna, kterou si jako lidská bytost prošla, si opravdu zaslouží být sepsány a vydány.

I když ztráta blízkých, nemoci, chudoba a další neštěstí postihují každého na světě, Edita si prošla událostmi, které by ji mohly uvrhnout do nejhlubší deprese, dovést ji k závislosti, a dokonce k sebevraždě. Ale nestalo se to, právě naopak. Sama od sebe začala hledat způsoby a nástroje, jak jít dál a cítit se vnitřně lépe, jak nechat všechny příznaky své minulosti daleko za sebou.

Proto je kniha, kterou držíte v rukou, opravdu výjimečná – odráží nitro ženy, lidské bytosti, která nikdy nepolevila a bojovala za to, aby našla cestu k sebepoznání.

Při svém vyprávění o nejtěžších obdobích, kterými člověk může projít, se dělí o některá ponaučení a nástroje, jež mohou pomoci těm, kdo mají nízké sebevědomí, necítí se psychicky dobře, sužují je deprese nebo trpí po ztrátě milované osoby.

## Spirituální probuzení

Ti, kdo znají Editu dnes, by si jen těžko dokázali představit, že jako dítě měla velmi nízké sebevědomí a že když se na sebe podívala do zrcadla, osoba, kterou v něm viděla, se jí příliš nelíbila. Sama sebe podceňovala a myslela si, že v životě nikdy nedosáhne ničeho významného.

Jako dospívající a poté jako mladá žena nerada četla. Ale když cítila potřebu hledat moudrost, najít něco, co by jí umožnilo cítit se lépe, najít vnitřní klid a trochu štěstí, což je to, co hledají všichni smrtelníci, otevřely se jí první dveře k probuzení.

Do rukou se jí shodou náhod dostala kniha *Tajemství* od australské spisovatelky Rhondy Byrneové, kterou přečetla jedním dechem. Totéž udělala s dalšími tituly s podobným zaměřením a vyhledala také audioknihy o osobním rozvoji a duchovnu, z jejichž moudrosti začala čerpat, čímž dala svým životním zkušenostem, které jsou popsány na následujících stránkách, zřetelnější tvar.

Tato cesta k probuzení, kterou dodnes Edita prochází, je souhrnem okamžiků hledání, které se někdy zdají jako jedinečná, výjimečná událost, jako spouštěč, který uvolňuje vnitřní energii, ale v jejím případě se stal po dobu několika let každodenním procesem a posléze jejím novým životem.

Edita se rozhodla splnit si přání a napsat knihu, sdílet svoje zkušenosti a to, co se naučila. Chtěla se i nadále soustředit na vlastní rozvoj, a to tím, že se už nebude omezovat jen na čtení nebo poslouchání audioknih. Absolvovala různé kurzy a nově získané poznatky se snažila aplikovat,

časem se stala instruktorkou jógy, s čímž u ní souvisel i příklon ke zdravému stravování.

Z té Edity, která nechtěla vídat vlastní odraz v zrcadle a která v České republice nežila příliš šťastně, se stala bolivijská Edita, matka čtyř dětí. Nízké sebevědomí bylo dávnou minulostí, stejně jako deprese. I dnes Edita sice přiznává, že jako všichni někdy zažívá obtížné dny, ale teď už ví, jak se stresu, úzkosti a smutku vyhýbat.

*Den, kdy jsem se poznala* je první kniha Edity Vojtkové, která má samozřejmě v plánu v psaní pokračovat. Jsem přesvědčený, že odložila své ego a splnila jednu z hlavních misí, které si stanovila: pomoci následujícími řádky těm, kteří hledají duševní klid a prosperitu.

Po mnoha rozhovorech s Editou a hodinách editorské práce musím přiznat, že i já jsem se díky spolupráci s ní hodně naučil a osobně jsem se posunul, za což patří Editě velký dík. I když o seberozvoji byly napsány stovky knih a jiných děl zabývajících se podobnými tématy vzniklo ještě víc, Editina slova, její osobní zkušenosti a její rady mohou skutečně pomoci těm, kteří prahnou po plnohodnotném životě.

Gustavo Villarroel Terrazas,  
bolivijský novinář